
LAWO
CLASSICS
Anvik / Storaas / Skram
Trace of Lament
Audun Sandvik, cello
Norwegian Radio Orchestra
Norwegian Chamber Orchestra

Musikken på denne utgivelsen er skrevet av komponister som ofte jobber med audiovisuelle uttrykk. I arbeidet med verkene sine er de i dialog med et startpunkt; en historie, et uttrykk, en omgivelse, en emosjon – en serie bilder og handlinger som fordrer samspill. Det premisset fascinerer meg.

Som utøver opererer jeg også mye i samspill. Jeg henvender meg til et publikum, jeg bringer inn forslag og ønsker til mine medmusikere. Vi former et uttrykk sammen, fra hver våre ståsteder, med hver vår kropp, ut fra hver våre personligheter. Vi sitter i steinbruddet og henter frem materiale. Kanskje kan man si at målet vårt er, i det grunnleggende, å skape åpninger hvor det vi spiller gir mening for dem som lytter og hvor tolkningen vår kan oppleves betydningsfull. Vi ønsker å oppnå at uttrykk som åpenbart har verdi for oss også får verdi for andre.

Dermed gir det mening for meg til denne utgivelsen å samle musikk av komponister som så konkret forholder seg til musikk i dialog. Samtidig ønsket jeg at komponistene skulle konsentrere seg om celloen som soloinstrument og lage musikk som i denne sammenhengen ikke står sammen med et filmatisk uttrykk.

Opplevelsen min er at komponistene fremdeles søker dialog, blant annet gjennom en sterk tilpasning til instrumentet. Gaute Storaas, Henrik Skram og Ginge Anvik har forskjellige innfallsvinkler, og prosessene jeg har vært i sammen med dem har vært ulike. Men fleksibiliteten hos alle har blitt en fellesnevner for samarbeidet vårt. De tre komponistene er opptatt av at musikken skal fungere, for celloen, for ensemblet og for lytterne. Å tenke funksjonelt er kanskje det motsatte ytterpunktet av en prosess hvor komponisten ønsker å yte motstand, finne opp nye spillemåter, strebe etter noe som er nær umulig å få til – og som kanskje også stiller noen andre krav til lytteren. For meg har begge disse tilnærmingene en åpenbar verdi og jeg ønsker at det skal være rom for begge. I denne utgivelsen har jeg valgt å løfte frem det ene perspektivet, som muligens har fått mindre spillerom. Jeg har ønsket å vise frem musikk hvor materialet intendert ligger godt for instrumentet mitt, og hvor uttrykket har blitt finstilt til min fysikk.

Jeg håper at dette perspektivet gjør at utgivelsen er en døråpner til ny musikk for noen nye lyttere. Men aller mest er jeg stolt over å kunne vise frem fem nye verk, som jeg vil ha med meg lenge.

– Audun Sandvik
(ført i pennen av Ida Habbestad)

The music on this CD release has been written by composers who often work within the audio-visual medium. When working on their creations, they are in dialogue with a starting point, a story, an expression, their surroundings, and an emotion – a series of images and actions that require interaction. This is a premise which fascinates me.

As a performer, I also operate with a great deal of interaction. I address an audience and I take on suggestions and the wishes of my fellow musicians. We form an expression together from each from our own standpoints, with our own bodies, and each with our own personality. We acquire material by digging from that quarry. Perhaps it could be said that our goal is, in principle, to create openings where what we play creates meaning for those who listen and where our interpretation can be perceived as meaningful. We want others to also find value in what obviously holds true value for us when we play.

So it makes sense for me that this release is a collection of music by composers who quite specifically relate to music through dialogue. At the same time, I wanted the composers to concentrate on the cello as a solo instrument and make music that at least in this context does not necessarily conform to a cinematic expression.

My experience tells me that composers are still on the lookout for dialogue, which can also be achieved through a strong adaptation to the instrument. Gaute Storaas, Henrik Skram and Ginge Anvik all have differing approaches, and the processes I have been through with them have their contrasts. However, it is their flexibility which has become a common denominator for our collaboration. What all three composers want is that the music should work, for the cello, for the ensemble and for the listeners. Functional thinking is perhaps the opposite end of a process where the composer instinctively wants to provide resistance, to invent new ways of playing, to strive for something that is nigh impossible to achieve – and which consequently creates demands on the listener. For me, both of these approaches are equally and clearly valid, and I want there to be room for both. In this release, I have chosen to highlight the perspective which has arguably been given the least amount of elbowroom. I've been aiming to show music where the intended material is good for my instrument, and which has been fine-tuned to my physique.

I hope with this perspective that this release will be a door-opener for new listeners of contemporary music. Most of all though I am proud to be able to present five new works which will resonate with me for a long time.

– Audun Sandvik
(put in writing by Ida Habbestad)

Om komponistene og verkene

Ginge Anvik

Jeg ble født i Japan av norske misjonærforeldre i 1970 og begynte å ta pianotimer fra 9-årsalderen, etter at familien flyttet hjem. Forstod fort at jeg sleit med å lese noter, men begynte likevel å komponere ganske med det samme.

En stor fascinasjon i oppveksten var radioteater og hvordan historiene og musikken satte fantasien i gang, så da jeg flyttet hjemmefra i 1989 gikk jeg i gang med å komponere til barnehørespill for NRK samtidig som jeg studerte musikkvitenskap. Etter to år ved Universitetet i Oslo i starten av 90-tallet, befant jeg meg i elektronika/rave/rocke-kulturen og konkluderte at mine problemer med å lese noter antakelig hadde annen årsak enn vrang vilje. Ønsket om å få skrive musikk for film virket fåfengt, men i overgangen til 2000-tallet hadde jeg etter flere plateutgivelser med elektronika-duoen SubGud, noen album i Namibia og Sør-Afrika, musikk til diverse hørespill, danseforestillinger og TV-dokumentarer, opparbeidet meg et stort kontaktnett.

Ingenting av dette var imidlertid på noen måte innbringende, så da jeg ved en tilfeldighet i 2005 ble bedt om å levere skisser til en spillefilm, var jeg ved et punkt hvor jeg var klar for å gi opp musikk helt og holdent. Tilslaget på denne første filmen var en kjærkommen oppfyllelse av en drøm og åpnet en helt ny verden av muligheter. I skrivende stund har jeg fått være med på til sammen 31 spillefilmer, samt TV-serier, dokumentarer og kort-

filmer, samt fått lov til å bruke større og større besetninger etter filmenes behov. Dette har skjedd etter prøve- og feilemetoden siden jeg aldri med mine notelesevansker torde begi meg inn på komposisjonsstudier. Det ble sosialantropologi i stedet.

Ostinat

Ostinat er basert på et musikkstykke skrevet til Filmen *De nærmeste* fra 2015, regissert av Anne Sewitsky, og idéen om å adaptere dette til et cellostykke ble opprinnelig foreslått av Auduns og min felles venn, Trond Husebø, som også dirigerte musikken til filmen. Stykkets romantiske karakter kommer av at det understøtter en passasje i kjærlighetshistorien hvor alt er såre vel, før filmen tar en mørkere vending.

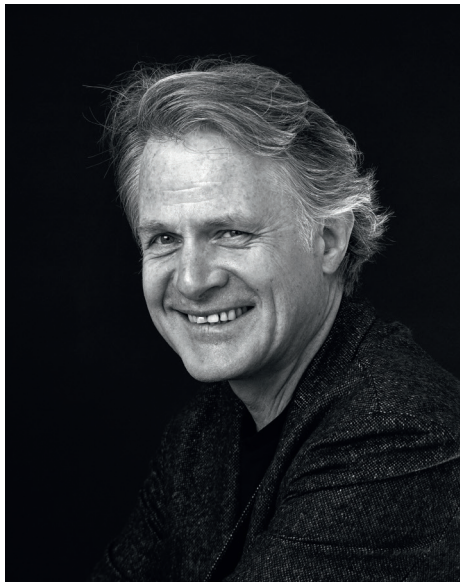
Det opprinnelige arrangementet for piano og strykeorkester ble improvisert fram til bildene for å lage en digital skisse slik at regissør kunne få et inntrykk av om det var riktig stemning for scenen. Da Audun spurte om jeg kunne omskrive dette til et solostykke, gikk jeg omtrent fram på samme måte. Jeg kjente litt til, og likte godt, Auduns energiske, men også vare spillestil fra hans bidrag i orkesteret på tidligere filmer og ville forsøke å gi rom for dynamikken, dette fine spennet. Å fjerne pianoet fra et opprinnelig pianostykke byr jo på artige utfordringer i seg sjøl, men den andre åpenbare utfordringen lå i at jeg aldri før hadde komponert for cellosolist, så prosessen bestod i at jeg improviserte fram digitale skisser som Audun prøvespilte og gav tilbakemelding på, særlig med tanke på spillbarhet og hvordan improvisasjonene mine best kunne formidles av ham som solist.

Jeg forsøkte å beholde stykkets opprinnelige, romantiske preg som gjorde at han ville spille det, samtidig som fraværet av framdriften pianoet hadde stått for og begrensningene bildene gav, åpnet muligheten for å oppløse formen og gi mer tid og dynamisk rom for Audun samt å variere orkesterets rolle mellom å være understøttende og førende. For meg med mine noteleseproblemer er alt en læringsprosess, Auduns input var uvurderlig, og jeg er veldig takknemlig for å ha fått muligheten til å skrive for ham.

Gaute Storaas

Jazzmusikeren og komponisten Gaute Storaas (f. 1959) gjorde seg først gjeldende i musikklivet i hjembyen Bergen på slutten av 1970-tallet som en aktiv bassist på den lokale rock- og jazz-scenen. Han begynte på Berklee College of Music i Boston i 1984, og avsluttet sin utdanning i arrangering to år senere. Tilbake i Norge tok han alle jobbene han kunne få – arrangerte for forestillinger, kringkasting og innspillinger og komponerte for reklamefilmer og andre visuelle medier. Musikken hans nådde fram til alle norske hjem i 1992, da han skrev vignettmusikken til landets første kommersielle tv-kanal, TV 2. Han vant også Danmarks Radios Symfoniorkesters konkurranse for yngre komponister i 1989, med verket *Ouverture #2*. Storaas har også gjort seg bemerket med sitt arbeid med det kjente norske svartmetallbandet Dimmu Borgir.

De siste 20 årene har han hovedsakelig brukt til å skrive orkestermusikk for film og tv, alt fra animasjonsfilmer for barn, som *Elias*-universet, til dramaer som *Dom over død mann* av den kjente regissøren Jan Troell, og den Oscar-nominerte *En mann ved navn Ove,* samt nyinnspillingen av *Tre nøtter til Askepott*. Storaas har fått en rekke priser for arbeidet sitt, bl.a. to Harpa Awards.

Ex Alia Parte

For noen år siden ble jeg oppringt av en av mine absolutte favorittmusikere, cellisten Audun Sandvik. Han ville at jeg skulle skrive et litt omfattende stykke for cello og strykere som skulle spilles inn med Det Norske Kammerorkester. En sånn utfordring kan du bare ikke si nei til, og jeg var både henrykt og vettskremt. Hadde også en film og en tv-serie å ta meg av, så jeg måtte legge det på is for en stund. Jeg bestemte meg for å tilegne hver av de tre satsene til hvert av hovedregistrene på celloen, derav tittelen *Ex Alia Parte*. Første sats begynner i høyt tempo og er konsentrert om celloens klangfulle tenorregister. I andre sats holder instrumentet seg ekstremt høyt oppe, over tette halv-clustere. Kadensen går fra instrumentets dypeste register til det høyeste og hopper tilbake til solocelloens kraftige «power chords» i 7/4 takt som innleder tredje sats, der impulser fra arbeidet mitt med norske svartmetallband ikke lar seg skjule. Det fremste målet mitt var å skrive noe Audun ville like å spille, og noe både publikum og jeg ville like å høre.

A Nordic Year

I 2018 hadde jeg et møte med den legendariske regissøren Colin Nutley (kjent for filmen *Änglagård*). Han ville snakke om musikk til en ny tv-serie han nettopp var ferdig med å filme. Serien handler om livet til to familier, og om hva som skjer i kjølvannet av noe som fant sted under et bryllup. Den var også rammet inn av noen uvanlig vakre svenske naturbilder. Ble umiddelbart inspirert til å skrive det som skulle bli hovedtemaet til serien *Bröllop, begravning och dop*. *A Nordic Year* ble skrevet for Sveriges nasjonalinstrument nøkkelharpe, og strykere. Audun ble oppmerksom på temaet da han deltok på innspillingen av musikken til serien, og han ba meg lage en celloversjon til ham. Egentlig er det en ganske enkel melodi i folketonestil, men ideen bak stykket hviler på nøkkelharpens rike overtonespekter som skaper fornemmelsen jeg var ute etter. Audun forserte disse hindringene elegant, og lyktes bemerkelsesverdig godt med å bevare nøkkelharpens åpenhet og folkemusikalske ornamentikk i sin tolkning av verket.

Henrik Skram

Henrik Skram (f. 1973) begynte å spille piano og komponere i ung alder og fikk sin første undervisning i komposisjon av Antonio Bibalo. Senere ble han elev av den amerikanske filmkomponisten Randall Meyers, før han begynte på formelle studier i klassisk komposisjon ved Guildhall School of Music and Drama i London, med Simon Bainbridge. Tilbake i Norge debuterte han som filmkomponist med spillefilmen *90 minutter* (Eva Sørhaug), som fikk god mottakelse internasjonalt, og filmmusikken ble nominert til en Amanda-pris og kortlistet til World Soundtrack Awards (publikumsprisen). Siden har han skrevet musikk til en rekke spillefilmer, som *Alt det vakre, Balletguttene, Tordenskjold og Kold, Clue: Maltesergåten* og *Rose*. I 2016 komponerte Henrik musikken til den 24 episoder lange tv-serien *Snøfall*, produsert av NRK, og mottok sin andre Gullruten-pris for beste originalmusikk. Han ble også nominert som norsk kandidat til den nordiske Harpa-prisen 2018 for musikken til *Snøfall*. I 2018 debuterte Henrik som komponist for dans med en ballett i tre akter, *The Hamlet Complex,* som hadde premiere ved Den Norske Opera & Ballett i Oslo. I 2021 komponerte han musikk til teaterversjonen av Maja Lundes *Snøsøstera* for Det Norske Teatret, og han jobber i 2022 med musikken til Bille Augusts spillefilm *Kysset*.

Henrik Skrams verker utgis av Edition Wilhelm Hansen / Wise Music.

The Dinner

Stykket ble skrevet til spillefilmen *90 minutter*, en mørk og foruroligende film om vold i nære relasjoner og selvmord. I denne scenen forgifter en ektemann sin kone under en overdådig middag (hun får ikke nok av sausen ...), han følger like etter; dette er hans selvmord som tragisk nok må involvere den uvitende ektefellen. Dette er en nøkkelscene i filmen, der musikken blir gitt full oppmerksomhet. Den presenterer motstridende følelser, og noen ville kanskje forventet musikk med mer thrilleraktig karakter. Men den dyktige regissøren Eva Sørhaug insisterte på at jeg skulle skrive noe romantisk og «vakkert» for å forsøke å trenge dypere inn i hovedkarakterens sinn.

Emerge

Et bilde jeg ofte får opp på det indre lerretet, er kjempeobjekter som svever i det vektløse rom. Dette verket er et forsøk på å sette toner til et slikt bevegelig bilde.

Tonalitet og gravitasjon er beslektede termer; fraværet av tonal base er som en auditiv vektløshet, og jeg ønsker i *Emerge* å sette opp musikalske situasjoner der solisten påvirker orkesterets bevegelser, små forandringer som skaper komplekse reaksjoner der de musikalske objektene blir dratt og dyttet. Kanskje er solisten en flyvende gjeter på disse uregjerlige massene? Tittelen henspiller også på fenomenet *emergente systemer* der helhetens logikk er dannet fra mange små deler som jobber sammen. Man kan se for seg en flokk med stær som beveger seg lik en sky i fort film, hvor én fugls plutselige bevegelse får hele flokken til å vende. I *Emerge* ser jeg for meg en slik flokk, men i sakte film. Audun Sandvik og musikerne i KORK spiller like grasiøst som stærene flyr!

About the composers and their works

Ginge Anvik

I was born in Japan to Norwegian missionary parents in 1970 and took up piano lessons from the age of 9 after the family had moved back to Norway. It quickly became clear to me that I struggled to read music, but in spite of this I began to compose from the get go.

One of my greatest interests when growing up was radio theatre and particularly how the stories and music would allow my imagination to run free. So when I moved out of home in 1989 I started composing for children's radio dramas for NRK (Norwegian Broadcasting Corporation) while at the same time studying musicology. After a couple of years at the University of Oslo in the early 90's, I found myself immersed in the electronica/rave/rock scene and concluded that my problems with reading musical notes was probably more deep-seated than mere reluctance.
My desire to pursue a future in film composition was seemingly fruitless, but as we moved into the 2000s, and after several releases with the electronics duo SubGud, albums in Namibia and South Africa, music for various radio dramas, dance performances and TV documentaries, I had built myself up a sizeable network of contacts.

However, none of this was actually lucrative in any way, and so when in 2005 I was quite randomly asked to submit some sketches for a feature film, I was close to the point of giving up music altogether. Receiving the commission for this first film was a gratifying fulfilment of a dream, and opened up a whole new world of possibilities. At the time of writing, I have been involved in a total of 31 feature films, as well as TV series, documentaries and short films, and have been afforded the use of increasingly larger teams of musicians according to the films' needs. This has all happened according to trial and error, since my note-reading challenges meant I never did dare to venture into composition studies in the end. I chose social anthropology instead.

Ostinat

Ostinat is based on a piece of music written for the 2015 film *De nærmeste* (The Closest), directed by Anne Sewitsky. The idea of adapting this to a cello piece was originally proposed by a mutual friend of Audun's and mine, Trond Husebø, who also conducted the music for the film. The piece's romantic character derives from a passage in the love story where everything seems to be going swimmingly, before the film takes a darker turn.

The original arrangement for piano and string orchestra was improvised along with pictures to create a digital sketch, so that the director could get an impression of whether it was the right atmosphere for the scene. When Audun asked if I could rewrite this into a solo piece, I proceeded in much the same way. I knew a bit about, and indeed was a fan of, Audun's energetic but also subtle playing style from his orchestral contributions to previous films, and I wanted to try and make room for the dynamics of this fine range. Removing the piano from what was originally a piano piece in itself is clearly a challenge. However, the other obvious menace for me was that I had never composed for solo cello before, so the process consisted of improvising digital sketches that Audun auditioned and provided feedback on, especially in terms of its playability and how my improvisations could best be conveyed by him as a soloist.

I tried to keep the piece's original, romantic feel that made him want to play it in the first place. The absence of momentum the piano had provided, as well as the limitations of the images, opened up the possibility to do away with form and allow more time and dynamic space for Audun, while varying the orchestra's role between being supportive and leading. For me with my problems with reading music, everything is a learning process, and Audun's input was invaluable. I am extremely grateful to have had the opportunity to write for him.

Gaute Storaas

Jazz musician and composer Gaute Storaas (b. 1959) emerged from the vibrant musical environment of his hometown Bergen, Norway in the late 70s, where he was an active bass player in the local rock and jazz scene. He attended Berklee College of Music, Boston in 1984 where he received his Diploma in Arranging two years later. Back in Norway, he took up whatever writing jobs he could get his hands on, arranging shows, broadcasting, recording sessions, and composing for advertisements and other visual media. His music found its way into every Norwegian home in 1992 when he wrote the ident music for the country's first commercial tv-channel, TV2. He also won the Danish Radio Orchestra competition for younger composers in 1989, with the work *Ouverture #2*. Storaas is also noted for his work with the well-known Norwegian black metal band Dimmu Borgir.

The last 20 years has mainly been spent writing orchestral music for film and tv, ranging from animated movies for children, such as the *Elias* universe, to dramas such as *The Last Sentence* by renowned director Jan Troell, and the Oscar nominated *A Man Called Ove*.

Ex Alia parte

A couple of years ago, I received a phone call from one of my absolute favourite musicians, cellist Audun Sandvik, who wanted me to write a piece of some length for cello and strings which would be recorded with the Norwegian Chamber Orchestra. You simply can't turn down a challenge like that. I was both overjoyed and scared. I also had a film and a tv-series on my plate, so I had to keep it on the back burner for a while. I decided to dedicate each of the three movements to the main registers of the cello, hence the title *Ex Alia Parte*. The first movement starts out fast, concentrating on the cello's sonorous tenor register. In the second, the cello is in its extreme high register, over tense semi clusters. The cadenza transcends from the bottom to the top of the instruments, and jumps back down to the solo bottom register power chords in 7/4 that start off the third movement, where influences from my work with Norwegian black metal bands won't go unnoticed. My main objective was to write something that Audun would like to play, and audiences, including myself, would like to hear.

A Nordic Year

In 2018, I had a meeting with legendary director Colin Nutley (of *House of Angels* fame). He wanted to discuss music for a new tv-series he just had finished shooting. The series itself is about the lives of two families, and what happens in the aftermath of something that took place at a wedding. It was also framed by some particularly beautiful images of the Swedish countryside. This inspired me to write what would become the main theme for the series *A Nordic Year*. It was written for the nyckelharpa, (a keyed fiddle, and

the national instrument of Sweden) as well as strings. Audun became aware of this piece as he was playing cello on the series, and he asked me to create a cello version for him. The piece is essentially a rather simple folk style melody, but the way it was conceived relied on the overtone spectra from the wooden stops and the sympathetic strings of the nyckelharpa to create the feel I was after. Audun managed to sort out these obstacles, and did remarkably well in retaining the openness and the folk-like inflections of the nyckelharpa in his rendition of the work.

Henrik Skram

Henrik Skram (b. 1973) started playing the piano and composing music at an early age, and received his first tuition in composition from the late Antonio Bibalo. Later, he became apprentice of the American film composer Randall Meyers before moving on to formal studies in classical composition at the Guildhall School of Music and Drama in London, with Simon Bainbridge. Returning to film composing in Norway his debut was the feature film *90 Minutes* (Eva Sørhaug) which received international acclaim and the score was nominated to both an Amanda Award and shortlisted for the World Soundtrack Awards (Public Choice Award). Since then he has scored several feature films like *All the Beauty, Ballet Boys, Tordenskjold & Kold, CLUE and Rose*. In 2016 Henrik composed the score for the 24-episode TV-series *Snowfall (Snøfall)*, produced by NRK, and was awarded his second Golden Screen Award for Best Original Score. He was also nominated as the Norwegian candidate for the 2018 Harpa Nordic Film Composer Award for that score. In 2018, Henrik made his debut as composer for dance with the 3-act ballet *The Hamlet Complex*, premiered at the Norwegian Opera & Ballet in Oslo. The following year, the musical drama for children *Mia & the Troll Factory (Mia & Trollfabrikken)* with script by Gudrun Skretting, was premiered by The Oslo Philharmonic Orchestra. In 2021 Henrik is composing the music for the theatrical version of Maja Lunde's *The Snowsister (Snøsøstera),* at Det Norske Teatret.

Henrik Skram is published worldwide by Edition Wilhelm Hansen

The Dinner

The piece was written as a cue to the feature film 90 Minutes, a dark and disturbing film about domestic violence and suicide. In this scene, a husband poisons his wife during a lavish dinner, (she can´t get enough of the gravy), he follows shortly; this is his suicide that tragically must involve his unknowing spouse. A key scene in the film, where the music is allowed full attention. It sets up conflicting feelings, one would perhaps expect music of a more thriller-esque character. But, the brilliant director Eva Sørhaug insisted that I write something romantic and «beautiful». It really gives the scene an even stronger impact, as it takes us into the head of the main character, played by Bjørn Floberg.

There is a well-known myth about film music, that the best scores goes by unnoticed. I beg to differ; with a good director who knows how to use music as an emotional conveyor, it may well be playing a greater part.

Emerge

In *Emerge*, I am exploring the idea that tonality and gravity are related phenomena. Just as both weightlessness and the lack of a tonal base will disorient you, I wanted in this piece to set up musical situations where the perception of tonal grounding is constantly evolving, as massive objects in low-gravity space are influenced by small shifts in energy. Slowly pushed and pulled by the solo cello, the orchestra rearrange and reassemble, falling into different states. As the soloist emerges from inside the sounds, I wanted to explore how one voice can shift in and out of the whole.

The title also refers to the fascinating phenomena of *emergent systems*. Consider a flock of starlings in the thousands, creating cloud-shapes that change form so quickly and so naturally that one would think there was a central logic or control behind; but it appears quite on its own when the whole group reacts to small changes in the neighbour's behaviour. In the piece, I imagine such a flock, but slowed down. The agility of the players in KORK are just as graceful as the starling!

Audun Sandvik – Cello

Audun Sandviks inderlige spill og lekne fremferd gjør ham til en ettertraktet solist, kammermusiker, orkestermusiker og cellopedagog. Han har vært solist med Oslo-Filharmonien, Bergen Filharmoniske Orkester, Kringkastingsorkestret, Det Norske Kammerorkester, Stuttgart Kammerorkester for å nevne noen, og deltar jevnlig på norske og internasjonale kammermusikkfestivaler. Sammen med pianist Sveinung Bjelland har han vekket internasjonal oppsikt gjennom CD-en med sonater av Rakhmaninov og Sjostakovitsj (LWC1131, 2017).

Audun er cellist i Det Norske Kammerorkester. Fra 2005 til 2019 var han alternerende solocellist i Kringkastingsorkestret. Han opptrer også sammen med ledende artister både innen jazz, pop og rock. Han er ansatt som professor ved Norges Arktiske Universitet i Tromsø, med en klasse og et miljø i blomstrende utvikling, noe han viderefører fra sine mange år som cellolærer ved Norges musikkhøgskole. Audun er kunstnerisk leder for den klassiske festivalen Gloppen Musikkfest. Han spiller på en cello fra 1695, bygget i Roma av Giorgi Tanninger.

En musiker av i dag, og i toppklasse som solist, kammermusiker og orkestermusiker, lød juryens begrunnelse da han i sin tid ble hedret med «De Unges Lindemanpris» som en av våre fremste solister.

Kringkastingsorkestret

Kringkastingsorkestret er «Hele landets orkester», med en helt spesiell plass i hjertet til musikkelskende nordmenn. Med sitt svært allsidige repertoar er de sannsynligvis det orkestret man hører aller oftest – på TV, radio eller Internett – og på alle de forskjellige arenaene rundt om i landet.

Kringkastingsorkestret er et fleksibelt orkester, og spiller alt fra det symfoniske repertoaret og samtidsmusikken til pop, rock, jazz og folkemusikk. Hvert eneste år spiller de med de store artistene på Nobelkonserten som sendes til millioner av seere verden over. Blant tidligere samarbeidspartnere kan vi nevne Kaizers Orchestra, Mari Boine, Jarle Bernhoft, Diamanda Galàs, Renée Fleming, Andrew Manze, Anna Netrebko, Gregory Porter m. fl.

Kringkastingsorkestret ble til i 1946, da NRK ønsket å etablere sitt eget radioorkester. Øivind Bergh var orkestrets første dirigent, og han ledet orkestret i en rekke folkekjære programmer fra NRKs Store studio, og la dermed grunnlaget for den popularitet som opp igjennom årene har gjort Kringkastingsorkestret til folkeeie.

Kringkastingsorkestret er fortsatt til stede når store mediebegivenheter finner sted. Orkestret er i dag fylt med de beste blant klassiske instrumentalister, men den musikalske filosofien er likevel den samme: Allsidighet, lekenhet og nysgjerrighet i forhold til alle typer musikk, og en uvilje mot å dele musikken inn i båser. Petr Popelka er orkestrets sjefdirigent.

Thomas Klug – Dirigent

Thomas Klug var konsertmester for Deutsche Kammerphilharmonie Bremen i mer enn 30 år. Han innledet sin karriere som dirigent på midten av 1980-tallet. I sin rolle som konsertmester ledet han orkesteret fra pulten mens han dirigerte med instrumentet. Med dette orkesteret turnerte han verden rundt med solister som Gidon Kremer, Heinrich Schiff, Heinz Holliger, Steven Isserlis og mange flere. Thomas Klug har arbeidet som dirigent både i Tyskland og internasjonalt, og som solist har han spilt konserter over hele verden. Han er også en ettertraktet underviser for strykere, og siden 1998 har han vært professor i fiolin og kammermusikk ved Hochschule für Künste Bremen.

Det Norske Kammerorkester

Det Norske Kammerorkester er et virtuost og nyskapende musikerkollektiv bestående av noen av de fremste nordiske strykere. Som et av de ledende kammerorkestre på den internasjonale konsertarena utvikler orkesteret hele tiden sin særegne spillestil og orkesterkultur, og de siste årene har orkesteret jobbet med nye formidlingsmetoder der fremførelser gjennom utenatspilling har stått sentralt. Dette har bidratt til å styrke orkesterets posisjon som en internasjonalt viktig aktør som fornyer av den klassiske musikktradisjonen.

Pekka Kuusisto er orkesterets kunstneriske leder, en stilling han overtok i august 2021 etter Terje Tønnesen som hadde denne stillingen siden starten i 1977. I tillegg hadde Iona Brown lenge en fremtredende rolle som kunstnerisk leder. Orkesteret har også hatt en rekke gjesteledere som Leif Ove Andsnes, Martin Fröst, François Leleux, Steven Isserlis, Anthony Marwood og Lorenza Borrani.

Med mer enn 40 innspillinger er det meste av repertoaret for strykeorkester spilt inn, i tillegg til et omfattende solistrepertoar med utøvere som Leif Ove Andsnes, Truls Mørk, Terje Tønnesen, Lars Anders Tomter og Tine Thing Helseth. Flere av dem har oppnådd stor internasjonal anerkjennelse, og i Norge har orkesteret mottatt fire Spellemannpriser, samt flere andre utmerkelser.

Kammerorkesteret har sitt hovedvirke i Oslo med egne konsertserier i Universitetets Aula og på Sentralen. I tillegg ser orkesteret det som sitt samfunnsoppdrag å drive konsertvirksomhet over hele landet i så stor utstrekning som mulig. En naturlig del av denne virksomheten er

å spille konserter med norske utøvere, og listen over solister orkesteret har samarbeidet med er lang. Orkesteret har gjestet konsertsaler over store deler av Europa, USA og Asia flere ganger, og jevnlig inviteres internasjonale solister og spillende ledere som bidrar til å utvikle orkesterets kunstneriske kvaliteter samtidig som det gir publikum et spennende konserttilbud.

Per Kristian Skalstad – Dirigent

Den norske dirigenten Per Kristian Skalstad arbeider regelmessig med alle de store orkestrene i Norge. Siden debuten som dirigent i 2002 har han arbeidet med et stort antall balletter, operaer og symfoniske konserter over hele Norge og i Sverige, Tyskland og Østerrike. Han har også dirigert kammerorkestre på turné i Danmark, England, Belgia, Russland og USA. I 2017 debuterte han i Wien med Wiener Kammerorchester ved Theater an der Wien.

Audun Sandvik – Cello

Audun Sandvik's heartfelt playing and lively performances make him a much in-demand soloist, orchestral musician, chamber musician and cello teacher. He has appeared as a soloist with orchestras including the Oslo Philharmonic Orchestra, Bergen Philharmonic Orchestra, the Norwegian Radio Orchestra, Stuttgarter Kammerorchester, as well as frequent appearances at Norwegian and international chamber music festivals. Together with pianist Sveinung Bjelland, he garnered international attention with the release of *Rachmaninoff / Shostakovich: Cello Sonatas* (LWC1131, 2017).

Audun is currently a cellist with the Norwegian Chamber Orchestra. From 2005 through 2019 he held the position of Co-Principal Cello in the Norwegian Radio Orchestra. He also performs with leading artists within the genres of jazz, pop and rock. He is employed as Professor of Cello at the Norwegian Arctic University in Tromsø, where he is cultivating a positive and thriving milieu, following on from the work he undertook in his many years as a cello teacher at the Norwegian Academy of Music. Audun is the Artistic Director of the classical Gloppen Music Festival. The cello he plays was built in Rome in 1695 by Giorgio Taninger.

A musician for today and a first-rate soloist, chamber musician and orchestral musician was the jury's verdict when Audun was honoured with "The Lindeman Prize for Young Musicians" as one of our foremost soloists.

Norwegian Radio Orchestra

The Norwegian Radio Orchestra is known as "the whole land's orchestra" and is today regarded with a unique combination of respect and affection by its music-loving public. With its remarkably diverse repertoire, this is no doubt the orchestra most heard throughout the land – on the radio, television, and online, and at various diverse venues around the country.

It is a flexible orchestra, performing all from symphonic and contemporary classical music to pop, rock, folk, and jazz. Each year the orchestra performs together with internationally acclaimed artists at the Nobel Peace Prize Concert, which is aired to millions of viewers worldwide. Those with whom the orchestra has collaborated in recent years include the Kaizers Orchestra, Mari Boine, Jarle Bernhoft, Diamanda Galàs, Renée Fleming, Andrew Manze, Anna Netrebko, and Gregory Porter.

The Norwegian Radio Orchestra was founded by the Norwegian Broadcasting Corporation in 1946. Its first conductor, Øivind Bergh, led the ensemble in a series of concerts from the broadcasting company's main studio, establishing the basis of its popularity and securing its status as a national treasure. The orchestra continues to perform in the context of important media events. It is comprised of highly talented classical instrumentalists and yet its musical philosophy has remained the same: versatility, a light-hearted approach, curiosity for all kinds of music, and an unwillingness to pigeonhole musical styles. Petr Popelka is currently the orchestra's Chief Conductor.

Thomas Klug – Conductor

Thomas Klug was concertmaster of the Deutsche Kammerphilharmonie Bremen for over 30 years. He began his career as a conductor in the mid-1980s. In his role as concertmaster, he would lead the orchestra from the stand while conducting with his instrument. With this orchestra he toured worldwide with soloists such as Gidon Kremer, Heinrich Schiff, Heinz Holliger, Steven Isserlis, amongst many others. Thomas Klug has worked as a conductor both in Germany and internationally and as a soloist has played concerts all over the world. He is also a highly sought-after lecturer for strings and since 1998 has held the role of Professor of Violin and Chamber Music at the University of the Arts Bremen.

Norwegian Chamber Orchestra

Since its formation in 1977, the Norwegian Chamber Orchestra has established itself as one of the foremost chamber orchestras on the international classical music scene. Renowned for its refined sound and innovative approach to concert presentation, the NCO is made up of Norway's finest instrumentalists including its 21 core members who work together as a collective, thereby developing its distinctive performing style and dynamic culture.

With the inspirational artistic director Pekka Kuusisto at the helm, the NCO continues to push the boundaries of play-directed performance to new heights. The Orchestra's founder Terje Tønnesen served as artistic director of the NCO since its inception until August 2021 when he was succeeded by Kuusisto and became leader laureate in recognition of his visionary leadership and impact on the Orchestra during his 44 year-long tenure. The Orchestra has also explored artistic partnerships with guest directors and leaders including Iona Brown, Leif Ove Andsnes, Martin Fröst, Steven Isserlis, Anthony Marwood, François Leleux and Lorenza Borrani.

Sharing the transformative power of music with audiences has always been at the heart of the NCO, by delivering exceptional musical performances with a strong commitment to renew the classical concert format. Recent flagship projects include memorized performance of Grieg's *Holberg Suite* with choreography, Janáček's *Kretuzer Sonata* with the dramatic readings from Tolstoy's novella of the same name and *Gates of Hell*, a musical exhibition with the performance of Strauss' *Metamorphosen* by heart.

In addition to its core repertoire of symphonic and chamber orchestral works, the NCO is dedicated to bringing new music closer to the wider audience. Recent seasons have featured commissioned works by composers including Nico Muhly, Julian Anderson, Bent Sørensen, Bryce Dessner, Olav Anton Thommessen and Synne Skouen.

As essential part of Norway's cultural landscape, the NCO currently presents concert series at the University Aula and Sentralen in Oslo and regularly performs in venues across the country. The orchestra's international tours to Europe, Asia and North America have received outstanding reviews at many of the world's prestigious concert halls and festivals.

Per Kristian Skalstad – Conductor

Norwegian conductor Per Kristian Skalstad works regularly with all of Norway's major orchestras. Since debuting as a conductor in 2002, he has worked on a large number of ballets, operas and symphonic concerts all over Norway and internationally in Sweden, Germany and Austria. He has also featured on chamber orchestra tours to Denmark, England, Belgium, Russia and the USA. April 2017 saw his Vienna debut, conducting the Vienna Chamber Orchestra at the Theater an der Wien

Norwegian Radio Orchestra

Ginge Anvik (*1970)

1 Ostinat 07:25

Norwegian Chamber Orchestra

Gaute Storaas (*1959)

Ex Alia Parte

2 I 05:21

3 II 09:15

4 III 06:40

Norwegian Radio Orchestra

Henrik Skram (*1973)

5 The Dinner 05:34

6 Emerge 16:23

Norwegian Chamber Orchestra

Gaute Storaas

7 A Nordic Year 04:37

RECORDED IN NRK RADIO CONCERT HALL, OSLO, 17–19 JANUARY 2018 (ANVIK/SKRAM) AND IN OSLO CONCERT HALL "LILLE SAL", OSLO, 11–12 JUNE 2020 (STORAAS)

PRODUCER: **VEGARD LANDAAS**

BALANCE ENGINEER: **THOMAS WOLDEN**

EDITING: **VEGARD LANDAAS**

MASTERING: **THOMAS WOLDEN**

BOOKLET NOTES: **SANDVIK (HABBESTAD) / ANVIK / STORAAS / SKRAM**

ENGLISH TRANSLATION: **PAUL HOLDEN**

NORWEGIAN TRANSLATION: **TOR TVEITE**

BOOKLET EDITOR: **HEGE WOLLENG**

COVER DESIGN AND PHOTOS (SANDVIK): **ANNA-JULIA GRANBERG / BLUNDERBUSS**

ARTIST PHOTO (ANVIK): **PER KRISTIAN HILDEN**

ARTIST PHOTO (STORAAS): **HARALD MEDBØE**

ARTIST PHOTO (SKRAM): **ANNE VALEUR**

ARTIST PHOTO (KLUG): **HEIDE BENSER**

ARTIST PHOTO (SKALSTAD): **ØYVIND H. EIDE**

THIS RECORDING HAS BEEN MADE POSSIBLE WITH SUPPORT FROM:

ARTS COUNCIL NORWAY

THE COMPOSERS' REMUNERATION FUND

THE NORWEGIAN CHAMBER ORCHESTRA

UIT – THE ARCTIC UNIVERSITY OF NORWAY

LWC1234 ℗ 2022 LAWO © 2022
LAWO CLASSICS www.lawo.no

Warm, heartfelt thanks to my mother Gro Schibsted Sandvik for her invaluable help with this project!

And thanks to my teachers and inspirers:
Sally Guenther
Aage Kvalbein
Terje Tønnesen
Lars Anders Tomter
Janos Starker
good friends, colleagues and family.

/ Audun Sandvik